

عنوان مقاله:

تناهی و عدم تناهی مکان و زمان از دیدگاه ارسطو و ابنسینا

محل انتشار:

فصلنامه حکمت و فلسفه، دوره 6، شماره 22 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

حسین کلباسی اشتری - هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

حسن احمدی زاده - دانشجوی دانشگاه علامه طباطبائی

خلاصه مقاله:

بحث از تناهی یا عدمتناهی زمان و مکان، از مهمترین مباحثی است که طی آن، تاریخ فلسفه، چه در مغربزمین و چه در عالم اسلام، با تاریخ دیدگاههای مختلف فیلسوفان و متکلمان گره خورده است. در میان فیلسوفان غربی، ارسطو نخستین کسی به شمار میرود که بحثی مفصل و مدون از تناهی و عدمتناهی مکان و زمان ارائه داده است، تا آنجا که او در کتاب «در آسمان» بحث از امر نامتناهی را مسالهای مهم و تعیینکننده در فهم حقیقت میداند. این بحث در عالم اسلام، بهویژه در آثار شیخ الرئیس ابنسینا به زبانی دیگر، اما با همان محتوا و رویکرد ارسطویی، و با ارائه براهینی شبیه به براهین ارسطو درباره تناهی مکان و عدم تناهی زمان، دوباره مطرح گردید. آنچه در این جستار در پی واکاوی و بررسی تفصیلی آن هستیم ملاحظه و مقایسه آموزه‌های این دو فیلسوف بزرگ مشائی یعنی ارسطو و ابنسینا در باب تناهی مکان و عدم تناهی زمان است.

کلمات کلیدی:

تناهی، عدم تناهی، مکان، زمان، حرکت، ارسطو، ابنسینا

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1194453>

